คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔/๒๕๔๖ **วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖**

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลย กรณีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของนายวรเกียรติ ตรองตรง ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๔๓๓/๒๕๔๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๑ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของทั้งสองฝ่ายปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว ตามคำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ผู้ร้องอ้างว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๑ แต่ตามคำร้องไม่ปรากฏเหตุผลชัดแจ้งหรือข้อโต้แย้งว่า มาตรา ๓๐ ทวิ ของพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ อย่างไร ทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ ก็มิใช่บทบัญญัติเกี่ยวกับการรับรองสิทธิเสรีภาพของบุคคล เป็นเพียงบทบัญญัติเพื่อการตีความอุดช่องว่างของกฎหมายในกรณีที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันครอบคลุมไม่ถึงเท่านั้น จึงไม่ชอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับพิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อนี้ ส่วนปัญหาที่ว่า มาตรา ๓๐ ทวิ ของพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ ว่า มาตรา ๓๐ ทวิ ของพระราชกำหนดดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ จึงไม่จำต้องพิจารณาวินิจฉัยปัญหานี้อีก คงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยในคดีนี้แต่เพียงว่า มาตรา ๓๐ ทวิ ของพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๑ หรือไม่เท่านั้น ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า

อำนาจการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ปรส. ตามมาตรา ๓๐ ทวิ มีผลเป็นการตั้งคณะบุคคลที่มิใช่ศาลให้มีอำนาจทำการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเช่นเดียวกับศาล จึงขัดต่อมาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญ เพราะอำนาจในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลโดยเฉพาะ เห็นว่า ตามมาตรา ๓๐ ทวิ ลูกหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียสามารถใช้สิทธิโต้แย้งคัดค้านอำนาจหน้าที่ของ ปรส. ได้ทุกขั้นตอนนับแต่การคัดค้านการขายทรัพย์ก่อนวันประกาศขาย หรือหากคณะกรรมการ ปรส. ไม่เห็นด้วยกับการคัดค้านแล้วเกิดความเสียหายขึ้นหลังจากมีการขายทรัพย์ไปแล้ว ลูกหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียก็สามารถเรียกร้องค่าเสียหายต่อ ปรส. ได้ ซึ่งหากผู้เสียหายไม่พอใจการพิจารณาค่าเสียหายของ ปรส. ผู้เสียหายก็สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลได้อีกตามมาตรา ๓๐ จัตวา ของพระราชกำหนดดังกล่าว ปรส. และคณะกรรมการ ปรส. จึงมิใช่ศาลและมิได้เอาอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดีไปจากศาลตามที่ผู้ร้องเข้าใจ และมิใช่เป็นการจัดตั้งศาลขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญ เพราะศาลจะจัดตั้งขึ้นได้ก็โดยพระราชบัญญัติเท่านั้น ทั้งบทบัญญัติมาตรา ๓๐ ทวิ ก็มิได้ก่อให้เกิดภาระหน้าที่ใด ๆ เพิ่มขึ้นแก่ผู้ร้องในฐานะลูกหนี้ นอกเหนือไปจากข้อตกลงที่มีต่อเจ้าหนี้เดิม

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๑ ส่วนคำขออื่นไม่จำต้องวินิจฉัย

นายจุมพล ณ สงขลา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ